

[Niels Andersen.]

svarende beløb. Det vil altså sige, at man nu i forbindelse med de kommunale skatte-love foreslår at ændre de boliglove, som vi har gennemført, hvilket vil have til følge, at man ikke opnår det, som hensigten var med gennemførelsen af boliglovene, nemlig at komme frem til et frit boligmarked. Det ønsker man altså nu ikke, for såfremt man virkelig skulle vedtage denne dagsorden, ville det betyde, at huslejen i den gamle boligmasse fra før 1939 kun ville stige med 16 pct., og det er for lidt — det er erkendt fra alle sider — til, at man kunne nå frem til et frit boligmarked.

Når man videre fra oppositionens side fremfører, at der ikke vil blive tale om skattenedsættelser som følge af dette lovforslag, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at man får jo frigjort mange små indtægter i kommunerne, i købstæderne. Dertil siger oppositionen: ja men det er helt urimeligt med det store fradrag, særlig for unge menneskers vedkommende. Nu er fradraget for unge mennesker det første år 2 500 kr., det næste år 3 000 kr., og de fleste unge menneskers indtægt ligger dog normalt betydeligt over disse beløb. De, der vittærligt bliver fritaget for skat som følge af disse lovbestemmelser, er i første række folkepensionister, lærlinge, studerende, folk med små indtægter, som ikke har nogen skatteevne i forvejen.

Det undrer mig i det hele taget, at venstre og konservative fører en sådan tale vedrørende dette spørgsmål, når de samtidig fremsætter et forslag vedrørende stats-skatten, hvori nedslagsbeløbet er 5 000 kr. Så siger man fra venstres og konservativ side: ja men det drejer sig jo om stats-skatten; det er noget helt andet med kommuneskatten. Jeg er ikke enig i den betragtning. Spørgsmålet er, om man skal fritage de små indtægter, som ikke har nogen skatteevne, for skat. Man har for kommuneudgifternes vedkommende et meget vidtgående refusionsbeløb stillet til rådighed fra statskassen, så at det i mange henseender er ligegyldigt, om man skal regne med kommuneskat eller statsskat.

Endvidere vil jeg understrege, at folk med små indtægter jo ikke bliver fri for at svare et beløb til den fælles statshusholdning eller offentlige husholdning, idet

de igennem deres indirekte skatter betaler væsentlige beløb til dette formål. (*Sønderup*: Det gør de da ikke til kommunerne!). Igennem refusionsbeløbene, det vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Sønderup. Jeg troede i øvrigt ikke, det skulle blive nødvendigt for mig at belære et så gammelt medlem af tinget som det ærede medlem hr. Sønderup om de spørgsmål

Må jeg så i øvrigt sige til det ærede medlem hr. Poul Møller, som hævder, at der er tale om en indkomstudjævning, at formålet med hele vor skattelovgivning dog må være at få klart udtrykt, hvad man skal betale i kroner og øre i forhold til den faktiske indkomst, og det opnår man i meget vid udstrækning igennem den kommunalskattelov, vi her gennemfører. Man kan klart se, hvor meget skatten beløber sig til fra den ene kommune til den anden. Man får et tydeligt billede af, hvor der bliver administreret økonomisk forsvarligt, selv om der naturligvis også kan gøre sig andre forhold gældende i kommunerne, hvorimod det i dag, da man opererer med et nulpunkt fra 5 000 kr. til 8 000 kr., er helt umuligt. Man kan igennem dette beskatningssystem finde frem til, hvor der faktisk er en lav kommunal beskatning.

Det hævdes, at man i alle købstæder og i bymæssige kommuner med over 3 000 indbyggere kommer frem til en proportional beskatning, som betyder en større beskatning af øgede indkomster; men jeg vil dog understrege, at man trods alt når frem til en ligelig og ensartet beskatning — bortset fra det fradrag, som ifølge de pågældende love skal ske i den samlede indkomst — således at det faktisk kan siges, at man ikke at merindkomster kommer til at betale mere af den sidst tjente krone end af den først tjente, og det må være formålet. Det ærede medlem hr. Poul Møller siger ganske vist, at man først og fremmest skulle gennemføre en proportional beskatning for at lette merindkomsterne. Jeg vil sige det på den måde, at det var ønskeligt, om man kunne nå frem til at lette disse merindkomster og lette skattebyrden som helhed, men formålet med at indføre en proportional beskatning må dog først og fremmest være at nå frem til et mere rimeligt og mere retfærdigt skattesystem. Det urimelige i den gældende skattelovgivning